

Paris s'endorme

Een 'zwarte lijst' van schrijvers en analisten die nooit zullen worden uitgenodigd op een televisie- of radiotalkshow, wordt verspreid. De 'fachosphère' [een fascistische sfeer] omslag van 'Le Nouvel Observateur' leek op een poster met foto's van gezochte criminelen.

De foto's op de omslag waren niet alleen van degenen die het nog durven wagen om de islam te bekritisieren, dat is vanzelfsprekend, maar ook van degenen die Israël durven steunen, die het presidentschap van Obama kritisch volgen en van degenen die twijfelen aan de levensvatbaarheid van de euro.

Zoals werd verwacht heeft het Hof van Beroep van Parijs [Philippe Karsenty schuldig verklaard](#) aan het belasteren van de journalist Charles Enderlin en van de publieke televisiezender France 2. Het bewijsmateriaal, dat verzameld is door deskundigen en specialisten, waaruit blijkt dat het al Dura videoverslag een hoax was en dat de jonge Mohamed al Dura niet was gedood door Israëlische soldaten en, in feite, helemaal niet was gedood, werd volledig genegeerd.

Het rapport van de Israëlische regering dat dezelfde verklaring geeft – en dat eraan toevoegt dat het al Dura videoverslag een anti-Israëliisch en een antisemitisch bloedsprookje is – werd ook volledig genegeerd.

Als de Franse justitie onafhankelijk van de overheid zou zijn, dan zou een andere uitkomst mogelijk zijn geweest; maar de rechter in Frankrijk is strikt afhankelijk van de overheid, en als een 'officiële waarheid' is vastgesteld, dan doen rechters wat hen gevraagd wordt te doen.

Als de pers in Frankrijk vrij was, dan zou een dergelijk besluit als een groot schandaal zijn beschouwd, maar de pers in Frankrijk is niet vrij en geen enkele journalist zou breken met de 'officiële waarheid'. In 2008 werden in een petitie, ter ondersteuning van Charles Enderlin en France 2, honderden handtekeningen verzameld; de weinige journalisten die niet ondertekenden werden bekritiseerd wegens hun 'gebrek aan professionele solidariteit'. Sommigen werden bedreigd.

De al Dura zaak en de veroordeling van Philippe Karsenty zijn meer bewijs dat Frankrijk geen vrij land is en dat het gevaarlijk afzakt naar totalitaire gedragspatronen.

Jaar na jaar wordt de Franse justitie steeds meer een middel om een monolithische [eenvormige] visie aan de wereld op te leggen. Meer en meer wetten wijzigen [de interpretatie van] historische belangrijke gebeurtenissen, en historici die de wijzigingen betwisten lopen risico's als ze dat doen. Wetten die oorspronkelijk zijn ingevoerd om 'racisme tegen te gaan' worden nu, in plaats daarvan, gebruikt om de aangifte van voor de hand liggende feiten te verbieden. Vandaag de dag, bijvoorbeeld, wordt in Frankrijk, hoewel de slavernij wordt beschouwd als een misdaad tegen de menselijkheid, de enorme slavenhandel in Afrika en de Arabische wereld uitgesloten van de definitie; zelfs het spreken erover kan leiden tot zware beschuldigingen. Dit gebeurde in 2004 met Professor Olivier Petre-Grenouillau, als reactie op zijn boek 'From Slave Trade

to Empire' [Van slavenhandel naar wereldrijk]. Columnist Eric Zemmour werd beschuldigd van het aanzetten tot rassenhaat en in 2011 veroordeeld tot een zware boete, omdat hij een feit had gemeld: dat het aantal islamitische delinquenten in de Franse gevangenissen bijzonder hoog was.

Een andere columnist, Ivan Rioufol, wordt nu vervolgd voor het feit dat hij een poster heeft bekritiseerd die was uitgebracht door een Franse islamitische beweging, 'Collectief tegen islamofobie'. De poster zegt: "Wij zijn het volk" en toont alleen gesluierde vrouwen en bebaarde mannen, wat Rioufol publiekelijk aan de kaak stelt door te zeggen dat de Franse natie ook is samengesteld uit niet-moslims. Hij zal binnenkort terechtstaan voor dit 'misdrijf'.

Een andere journalist, Robert Menard, voormalig secretaris-generaal van 'Reporters Without Borders' [verslaggevers zonder grenzen] werd onlangs ontslagen door al zijn werkgevers, omdat hij gezegd had: "In sommige gevallen kan men begrijpen dat mensen voorstander zijn van de doodstraf".

Nog recenter werd een tv-verslaggever, Clement Weil Raynal, zwaar gestraft omdat hij een foto zou hebben vrijgegeven die was genomen op het terrein van de belangrijkste vakbond van Franse rechters: de zeer linkse 'Syndicat de la Magistrature'. De foto toont een enorm aanplakbord, bestempeld als de "Wall of Scumbags" [een muur van uitschot] compleet met vijandige graffiti tegen de belangrijkste politieke leiders van Frans Rechts. De lijst met alle beschikbare voorbeelden zou al snel erg lang worden.

Franse mainstream media zijn nu een middel om de wereld een visie op te leggen en die is precies dezelfde als de visie die wordt opgelegd door de Franse justitie en al degenen die werken voor dagbladen, tijdschriften, radio- en tv-stations weten wat ze riskeren als ze hun mond open doen en anders

lijken te denken. Een 'zwarte lijst' van schrijvers en analisten die nooit worden uitgenodigd op een televisie of radio talkshow doet de ronde. Artikelen die namen verstrekken worden gepubliceerd. Een paar maanden geleden bracht een weekblad, 'Le Nouvel Observateur', een kaart uit van wat de redactie wel de 'fachosphère' noemde. De kaart verscheen op de omslag, en zag eruit als een poster met foto's van gezochte criminelen. Op de kaart stonden natuurlijk degenen die de islam nog durfden te bekritisieren, maar ook degenen die nog steeds Israël steunen, die het presidentschap van Obama met een kritisch oog bekijken, en degenen die twifelen aan de levensvatbaarheid van de euro.

Dit alles wordt duidelijk en luid bekrachtigd en aangemoedigd door de huidige politieke leiders van het land, die toevallig socialist zijn.

De rechterlijke macht in Frankrijk is afhankelijk van de overheid, maar hetzelfde kan worden gezegd over de media. Drie van de zes belangrijkste Franse televisiezenders zijn publieke zenders. Andere kanalen behoren hoofdzakelijk tot bedrijven die afhankelijk zijn van overheidsopdrachten (openbare werken of ondernemingen die opdrachten uitvoeren voor de [Franse] defensie). Kranten en tijdschriften zijn afhankelijk van reclame, en meer dan dertig procent van hun reclame-inkomsten is afkomstig van de regering of van bedrijven die afhankelijk zijn van overheidscontracten.

Afgezien van de al Dura-zaak en de schandalige veroordeling van Philippe Karsenty, is er nog een walgelijke zaak, die bijzonder veel zegt over wat er in Frankrijk aan de hand is. Het Franse Ministerie van Cultuur is eigenaar en exploitant van veel musea in het land en subsidieert veel tentoonstellingen. Meer dan ooit behoren de tentoonstellingen die het subsidieert tot het domein van de propaganda: 'kunst' is nu, meer dan ooit, een excuus om een vervalste weergave van de geschiedenis te verspreiden of aan te zetten tot haat. Een tentoonstelling die op dit moment gehouden wordt in het 'Museum

du Jeu de Paume' is een stap in deze richting: het is een fotografische weergave van de verering van 'martelaren' binnen Palestijnse families (het woord 'martelaar' wordt in de toelichting onder de foto geplaatst) . De 'martelaren' in kwestie zijn allemaal terroristen die zelfmoordaanslagen gepleegd hebben en Israëliische burgers hebben gedood. De catalogus van de tentoonstelling omschrijft hen als dappere 'verzetsstrijders' die vechten tegen de 'koloniale bezetting' en die 'hun leven opofferden voor de vrijheid'. De 'kunstenaar' is een 'Palestijnse' vrouw, Ahlam Shibli.

De tentoonstelling kon verplaatst worden naar een galerie in Gaza en Hamas zou er geen probleem mee hebben. Het is een duidelijke verheerlijking van terrorisme en moord. In een grotesk voorbeeld van Orwelliaanse morele omkering stelt de tentoonstelling moordenaars voor als slachtoffers, en slachtoffers als misdadigers, die het verdienen om te sterven. Wat het mogelijk negatieve effect op beïnvloedbare Franse moslimbezoekers zou kunnen zijn kan men zelf wel vaststellen.

De belangrijkste Frans-Joodse organisaties hebben de alarmbel geluid bij het Franse Ministerie van Cultuur; ze hebben gezegd dat er ten minste een waarschuwing moest worden geplaatst bij de ingang van de tentoonstelling, waarin zou worden uitgelegd dat de 'martelaren' onschuldigen hebben vermoord.

Het ministerie van Cultuur antwoordde dat Ahlam Shibli een 'erkende kunstenaar' was en dat haar werk niet kon worden 'gecensureerd'. Joodse organisaties hebben vervolgens op zondag 7 juli opgeroepen tot een vreedzaam protest voor het museum; het protest werd verboden door de politie. De Franse islamitische en 'pro-Palestijnse' bewegingen hadden gezegd dat ze 'handelend' zouden 'optreden' als het protest zou plaatsvinden. Ze hoefden niet 'handelend op te treden'. Niet alleen hebben de Franse media unaniem vol lof over het 'artistieke' werk van Ahlam Shibli gesproken, maar ook werden er klachten ingediend tegen de Joodse organisaties die opriepen tot een protest. Waarom? De Joodse organisaties

werden beschuldigd van 'aanzetten tot haat'.

In het huidige Frankrijk subsidieert de overheid fototentoonstellingen die terrorisme verheerlijken en die aanzetten tot haat, maar als je de waarheid onder woorden brengt, dan kun je niet alleen in een rechtbank aangeklaagd, veroordeeld en beboet worden voor het 'aanzetten tot haat', maar als je wordt bedreigd door islamitische en 'pro-Palestijnse' bewegingen, zal je recht om een vreedzaam protest te organiseren worden geweigerd.

Auteur: Guy Millière bron: gatestoneinstitute

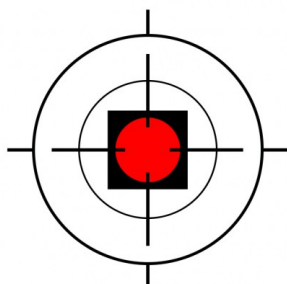
Vertaald uit het Engels door **Wachteres & Henk V. voor E.J. Bron**

4 maanden cel voor het verscheuren van een leugenboek (bis)

Het betreft het verscheuren van een "Heilige Koraan". De zaak komt in beroep voor

op 24 juni 2013. Volgende week maandag om 14 u. in Gent voor het hof van beroep dus.

Zie <http://nageltjes.be/wp/?p=2018>

Moge de rede, de rechtvaardigheid, de billijkheid en het normale gezond verstand de raadsheren bij dit hof van beroep, de seculiere Rechtsstaat (noteer de grote R) indachtig, in Gent bijstaan.

Als dat politiek correct niet het geval zou zijn wacht hen allen zonder uitzondering Nürnberg 2.0, want al volgt het arrest allicht pas na de zomer, deze islamofiele, ongrondwettelijke en onrechtmatig aangespannen en dus valse betichting gevolgd door een corrupt vonnis van een corrupte rechter kan niet door de beugel.

De Belgische staat moet veroordeeld worden tot àlle kosten van het geding en tot publicatie van het arrest in drie nationale dagbladen op een volledige pagina in alle drie de nationale talen!

Immers als dit een misdrijf zou zijn, quod non, is het wis en zeker een politiek misdrijf en behoort het gevonnist te worden door een jury van het volk en niet door politiek benoemde beroepsmagistraten!

**4 maanden cel voor
verscheuren religieus**

Leugenboek: de koran, in Blankenberge !

Ik schreef hier al op 6 februari: Een leugenboek verscheuren of verbranden, zelfs zijn eigen exemplaar, is strafbaar
<http://nageltjes.be/wp/?p=588>

Welnu de rechter volgde de eis van het openbaar ministerie en veroordeelde conform de man. Hallucinant, ongehoord, en ontspoord is deze uitspraak. De sharia bestaat dus ook al bij ons. Door deze juridische collaboratie en gebaseerd op deze uitspraak zullen moslims hun verdere aanspraken en hogere eisen baseren, en steeds verder oprukken met de instrumenten die nooit bedoeld waren om het eigen volk, de autochtonen, in de vernietiging te helpen.

De Brugse strafrechter heeft een man veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vier maanden. Begin juni 2012 scheurde de Blankenbergenaar in Oostende een koran stuk voor de ogen van een groepje moslims.

Enkel in De Tijd kon ik een korte melding van dit op 6 maart verwachte vonnis lezen. Er werd geen ruchtbaarheid aan gegeven in de regime-media, en nochtans is dit een uitermate belangrijk vonnis dat bepalend is voor onze toekomst en die van onze nakomelingen. Dit vonnis heeft een verstrekkend gevolg en draagwijdte.

4 maanden cel voor het verscheuren van een leugen- en haatboek geschreven in de vroege middeleeuwen in de woestijn tussen de geiten toen de dieren nog konden spreken en mirakels een dagelijkse gebeurtenis waren?! Een boek dat vol staat van wrede opdrachten en gedragingen en richtlijnen die geen enkel beschaafd en modern mens hier wil tolereren en toegepast zien. Wat zou dan de straf zijn voor het verscheuren van een boek vol waarheid en kennis over fysica, wiskunde of de evolutie?

Echt waar, ik ben niet boos, ik ben woest. Op de politici die wetten stemden die dit soort uitspraken mogelijk maken? Op de magistraten en de procureur die niets beter te doen vonden in een land dat bulkt van de criminelen en waar alle dagen ontelbare zaken worden geseponneerd die echte misdrijven zijn. Een land dat slecht een fractie van de misdrijven oplost en veroordeeld. Een land waar het aantal verkrachtingen, mishandelingen, berovingen en drugshandel elk jaar sterk toenemen. Ik ben boos op een justitie die in staat is slachtoffers als misdadigers te behandelen, en heuse misdadigers ingevolge procedurefouten of lachwekkende vonnissen naar huis te sturen. Ondertussen moet de burger lijdzaam toeziet hoe het veel te dure, ondoorzichtige, politiek benoemde en archaische justitieapparaat de redenen negeert waarom het door de brave burgers werd opgericht. Wie benoemd al die lui op die hoge posten om te mogen oordelen over andere mensen. Is het genoeg een incestueus diploma te hebben gehaald gebaseerd op cursussen van professoren die zelf via een incestueus proces werden benoemd. Is het genoeg zijn kandidatuur te stellen en een examen af te leggen waar men moet weten welke antwoorden verwacht worden op welke vragen, men daarbij de juiste partijkaart op zak heeft en men via de juiste vrienden wordt voorgedragen. Maakt hun dit bekwaam? Beantwoorden ze daarmee aan de verzuchtingen van de burgers, die de kloof tussen hen en justitie dag na dag ziet verbreden? Is dit voldoende om ze een onbekritiseerbare, onkwetsbare en superieure positie te geven die nauwelijks of niet ?

Geef mij dan maar een echte volksjury!

Ik wil nu wel eens weten op grond van welke wetten en argumenten deze man werd veroordeeld voor een feit dat eerder een opiniemisdrijf is als het uitlachen, verscheuren of verbranden van een wreed leugen- sprookjesboek wel kan gekwalificeerd worden als een opiniemisdrijf. Ik wist niet dat iemand die met nonsens en sprookjes lacht, met de fabels van Lafontaine, de verhalen van de Rode Ridder, of het

Spaghettimonster kon gestraft worden, zelfs niet wanneer er gelachen wordt met de mensen die ze als religie beschouwen en ook echt geloven wat er in staat. Een straf voor het verscheuren van fictie? Dan ook een straf voor het verscheuren van romans van Hugo Claus, of Das Kapital, of Mein Kampf, toch ook door menig mens aanbeden auteurs of als heilige boeken aanzien?

Ja, ik herhaal: welke straf zou er dan moeten voorzien worden voor diegenen die de exacte wetenschappelijke boeken en hun auteurs verscheuren, beledigen of ontkennen, ook al zijn ze nu, dan wel lang geleden geschreven en de auteurs dood? Dood, al heel lang dood, zoals de eigenlijk onbekende auteurs van de koran, de bijbel, de gilgamesj, de odyssey, de tora of de edda? Waarom zouden sommige werken meer respect verdienen dan andere, sommige goddelijk en andere niet?

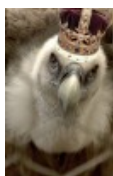
Ik wil de veroordeelde man steunen, ergens 10 of meer korans in brand steken of verscheuren. Ik wil geld inzamelen om een batterij advocaten in te huren (helaas het kan geweldloos niet anders) die de man verdedigen en deze uitspraak aanvechten en aanklagen op alle mogelijk niveau's Ik wil gaan betogen. Ik wil dit wereldkundig maken van de Noordpool tot de Zuidpool, van hier tot de wereld rond. ik wil dat de wetgevende macht meteen ingrijpt door politieke druk uit te oefenen, ik wil andere rechters, andere justitie, andere wetten. Wetten die onze burgers, onze verworvenheden, welvaart en welzijn beschermen en dit soort schertsprocessen onmogelijk maakt en de betreffende rechter verwijst naar een baan waar hij lege zakken mag rechtzetten.

Niet zonder reden denk ik dat deze uitspraak werd gedaan, na consultatie met de autoriteiten, en die evengoed collusie mag worden genoemd. Dat ze haar oorsprong vindt in de latente morele chantage en dreiging die uitgaat moslims hier en elders, en de apeasementpolitiek waarbij men zwicht voor mogelijke agressie en geweld die zo kenmerkend zijn voor de zich zo snel en vaak beledigd voelende moslims.

Ik moet even wat onderzoek doen, wat mensen spreken en raadplegen, in de eerste plaats mijn vrienden en natuurlijk ook het slachtoffer van deze rechterlijke dwaling dat een misdrijf is tegen de vrije mening en de ongeschreven wetten, rechten, verworvenheden en verwachtingen van ons volk. Iedereen die wilt meewerken mag zich hier aanmelden.

Hierna een filmpje dat ik onlangs terugvond en dat nu hier als bij wonder (;-D zijn terechte en toepasselijke plaats krijgt

Ik ben niet beledigd, ik ben geërgerd en boos op de domoren die denken dat wanneer ze de realiteit verbannen uit hun leeven denkwereld en die van hun kinderen, die nare realiteit en die monsters zullen verdwijnen. In plaats van te vluchten voor de realiteit zouden ze er in tegendeel flagrant mee geconfronteerd moeten worden, en in plaats toe te kijken zouden ze moeten ingrijpen. Appeasement is altijd fataal gebleken voor hen die ze toepaste.

Antoin
e
Griffo
n

Om de muren op te lopen !

We kunnen het niet meer bijhouden hoe dikwijls de luchtvaartmaatschappij Ryanair gedurende de laatste maanden door onze correcte pers in een slecht daglicht werd gesteld!

Zelfs het Europees Hof van Justitie werkt mee aan deze zinloze en deloyale acties. Op 1 en 2 februari kon men opnieuw in bijna alle kranten lezen dat Ryanair werd veroordeeld! Waarover gaat het?

Toen enkele jaren geleden een vulkaanuitbarsting (van de Eyjafjallajokull) in IJsland aan de basis lag van een belangrijke verstoring van de luchtvaart had dit als gevolg dat her en der vele passagiers vastzaten wegens afgeschafte vluchten. Het blijkt nu dat er tussen deze duizenden passagiers eentje tussen zat (waarschijnlijk een advocaat) die het niet nam dat zijn extra-overnachtingen en maaltijden niet door de luchtvaartmaatschappij waarmede hij destijds vloog werden betaald. Hij begon een proces enwon. Dit is het soort problemen waarmede het Europese Hof, dat uit een hoop vetbetaalde en politiek benoemde magistraten bestaat, zich inlaat. Na hard juridisch werk is deze groep kluchtzangers, want een betere beschrijving kunnen we niet direct vinden, tot de vaststelling gekomen dat Ryanair in de fout ging door de extra-onkosten van de aanklager, die ongeveer 7 dagen vastzat in Portugal, niet te betalen.

Het HOF, of volgens ons deze bende uilskuikens, verwierp de argumenten van Ryanair dat het hier duidelijk overmacht betrof en dat Ryanair niet diende tussen te komen of verantwoordelijk kon gesteld worden voor onkosten die totaal buiten haar wil of invloed waren ontstaan. Het HOF meende dat de luchtvaartmaatschappij duidelijk de verplichting had de consument te beschermen in dergelijke gevallen en veroordeelde

Ryanair tot betaling van de extra-onkosten met als gevolg dat men nu overal in Europa weer iets negatiefs over Ryanair kan lezen want ze werden veroordeeld !

Maar mag ik nu aan al die Magistraten eens een vraag stellen?

Beseft U niet edelachtbaren hoe belachelijk u zich in feite weer eens hebt gemaakt? Bijna dagelijks gebeuren er dergelijke situaties bij een reeks luchtvaartmaatschappijen in heel Europa en al die maatschappijen doen zoals Ryanair en verwijzen naar overmacht en weigeren extra hotel- of restaurant uitgaven te vergoeden voor geschrapte vluchten.

Wij waren passagier van Delta Airlines op zondag 20 januari voor de vlucht Brussel-New York. Na de inscheping begon het zwaar te sneeuwen en eiste de gezagvoerder dat het toestel eerst zou worden ontijst. Toen bleek de zaak wat uit de hand te lopen en sloot met de luchthaven voor een goed uur. Door een gebrek aan voldoende materiaal van de afhandelingsmaatschappij zaten we uiteindelijk 5 uur en 15 minuten vast in het toestel. Uiteindelijk kwam men ons dan de-icen en was de redding nabij. Maar toen deze procedure bijna ten einde was deelde de gezagvoerder doodleuk mede dat hij tot de vaststelling was gekomen dat de maximum duty tijd voor hem en zijn bemanning reeds met 5 minuten zou overschreden worden indien hij toch nog zou vertrekken. Hij annuleerde dus de vlucht. Toen bleek dat dit voor vele passagiers die vaststelden dat ze die dag niet meer in New York konden geraken een werkelijke ramp was. De ene had de volgende morgen de begrafenis van zijn broer; een andere ging alleen voor een belangrijke vergadering en de volgende dag nog vertrekken had geen zin meer enz. enz.

De zaak werd nog pijnlijker toen de gezagvoerder de zogenaamde de-icing liet verder gaan voor een vlucht die hij zelf reeds had geschrapt. Maar zolang de machines de vleugels nog met glycol aan het bespuiten waren mochten we niet van boord en dienden de deuren gesloten te blijven. Toen we uiteindelijk

van boord konden (na zes uur te hebben vastgezeten) vernamen we dat er geen personeel beschikbaar was om de bagage terug uit het toestel te halen! Die bagage kwam uiteindelijk te voorschijn rond 20 uur s'avonds voor een vlucht die had moeten vertrekken om 11u15 in de voormiddag. En nu komt het:

Alle passagiers werden verwittigd dat ze normaal de volgende dag zouden kunnen vertrekken maar dat ze op eigen kosten dienden te zorgen voor maaltijden; overnachting enz. want dat Delta Airlines niet tussenkomt bij overmacht. Dat ging hier niet over één passagier in Portugal van Ryanair maar over een paar duizend passagiers in Brussel waarvan enkele honderden alléén van Delta voor de vluchten naar New York en Atlanta!

Als men juist dergelijke zaken heeft meegemaakt en men leest dan enkele dagen later in koeien van letters in onze kranten dat Ryanair werd veroordeeld door het Europees Hof omdat ze één passagier niet hebben vergoed als gevolg van ontstane onkosten wegens een vulkaanuitbarsting dan vraagt men zich toch af hoe eigenlijk ons héél europa nog met haken en ogen aan elkaar hangt!

Men zegge het voort ...